

SEZGİ

Osho

Derleyen: Metin Bobarođlu

- Zihnimiz de bir duyuudur; en arka planda kalan duyumuz.
- Eğer bir gizem yoksa hayatın tüm anlamı ve tüm güzelliği yok olur.
- "Bilinemeyen" bir güzelliiktir; her şey bilindiği zaman hiçbir heyecan kalmaz; bıkar ve sıkılırsın.
- Bilinemeyene ulaşmak olanaklı, ancak açıklamak olanaklı değil.
- Beden doğal bir tepki verdiği zaman buna "iç-güdü" denir, ruh doğal bir tepki verdiği zaman, buna "sezgi" denir. İkiisi arasında ise uzman olan "zihin" bulunur ve zihin asla doğal tepki veremez. Zihin bilgi demektir, bilgi ise doğal olamaz. İçgüdü akıldan daha derindedir. Sezgi ise, akıldan daha üsttedir, ikisi de aklın ötesindedir ve ikisi de iyidir.
- Akıl, kafanın bir işlevidir. İçgüdü, bedenın bir işlevidir. Sezgi ise kalbin bir işlevidir. Bunun arkasında ise tek niteliği tanık olmak olan varlığın bulunur.
- Hayatına anlam katmak için varoluş, kalbine sezgiyi vermiştir. Senin bu sezginden, sanat, estetik, sevgi, dostluk gibi olasılıklar ortaya çıkar. Tüm yaratma edimleri sezgiseldir.
- Akıl, dünyada, seni işlevsel kalmaya devam ettirecek somut şeyler için vardır. Matematiktir, coğrafyadır, tarihtir, kimyadır. Tüm bilim ve teknolojiler akıl ürünüdür.
- Tüm kalb insanları; ressamılar, şairler, müzisyenler, dansçılar, oyuncular mantıksızdır. Çok büyük güzelliikler yaratır, harika sevgililer olur, ancak sadece kafaya göre düzenlenmiş toplumuna uyum sağlayamaz. Ressamılar toplum tarafından biraz çatlak ve deli olarak nitelenir ve neredeyse dışlanır.
- Kalb inkâr edilmiştir. Bu arada kalbin inkârının, aslında kadının inkârı olduğunu hatırlamakta fayda var. Kalb kabullenilmeden, kadın kabullenilemez. Kalbe verilen gelişme fırsatı, kafaya verilenle aynı olmadığı sürece kadınlar özgür olamazlar. Kadın kalbtir, erkek ise kafa; aradaki fark çok nettir.
- Dođa içgüdüyü kendi eline almıştır ve sen ne zaman içgüdüye müdahale etsen, bir sapkınlık yaratırsın.
- Bilge bir insan, kafa, kalb ve beden arasında bir uyum yaratır. Bu uyumda, hayatın kaynağı ve asıl merkezi olan "ruh" devreye girer.

- Bizim geçmişimiz bir hayvan geçmiştir. Çeşitli hayvan evrelerinden geçtik. Balıktan, insanoğluna giden evrimimizde tüm hayvan türlerini geçtik. Akıl insanidir, şimdiki zamandır. İçgüdü, çok eski ve o yüzden çok olgun olduğu için, kandırılması neredeyse imkânsızdır. Akıl kandırılabilir, çünkü yenidir. Deneyime dayanan bir kökeni olmadığı için, deneyim yerine inançları, felsefe ve ideolojileri koyar. Bunlar aklın odak noktalarını oluşturur. Akıl ön yargılarla yaşar, asla adil olmaz, doğası gereği bu mümkün değildir. İçgüdü her zaman adildir ve sana en doğal olanı, en dingin olanı ve evrenin izlediği yolu gösterir. Ancak garip bir şekilde, içgüdü tüm dinler tarafından lânetlenmiş ve zihin övülmüştür.

- Sezgi kapılarını meditasyonla açar; meditasyon sadece sezgi kapısının çalınmasıdır. Sezgi her zaman hazırır. Asla büyümmez. O da varlığından miras kalmıştır. Sezgi senin benliğindir, varlığındır. İçgüdü nasıl bedeninin konusunda hatasız çalışıyorsa, sezgi de benliğin konusunda hiç hata yapmadan işlevini görür. Akıl ise bu ikisi arasında geçilecek bir geçit ya da köprüdür.

- Bilim akılda durmuştur. O yüzden benlik hakkında hiçbir şey ortaya koyamamaktadır. Sezginin uyanık olmadığı bir akıl, dünyanın en tehlikeli şeylerinden biridir.

- Sezgi bir insanı bilge yapar, buna aydınlanma de, uyanma de, ne dersin de, bunlar sadece bilgelik için verilmiş isimlerdir. Ancak bilgeliğin ellerinde olduğu zaman akıl, güzel bir uşak olarak kullanılabilir. İçgüdü ve sezgi, birlikte mükemmel bir uyuma sahiptir.

- Biri fiziksel seviyede, diğeri ruhsal seviyede işlev görür, insanın tüm sorunu "arada kalmak"tır.

- Sezgi tamamen çözümdür, hiçbir sorunu yoktur, akıl sadece sorundur, hiçbir çözümü yoktur.

- Eğer içgüdü yoksa ölürsün ve eğer sezgin yoksa hayatının bir anlamı olmaz, sadece yaşarsın, bir çeşit ot gibi.

- Sezgi senin varlığında olan bir şeyin, senin potansiyelinin ortaya çıkması anlamına gelir. Yani dışarıdan alınamaz. Bilgelik asla ödünç alınamaz. İçgüdüsel hayatını hiçbir vicdan azabı çekmeden sevinçle kabullenmen, sezginin kapılarını açmana yardımcı olur. Sezgi seni en uç mutluluğa ve ölümsüz hayata yönlendirecek "mistik bir gül"dür.

- Aşk sadece kimyan tarafından yaratılmış olan bir illüzyondur. Bir düşün; eğer romantik sevgi fikri ortadan kalkmış olsaydı, hiçbir erkek ya da kadın, seksin absürlüğüne dayanamazdı. Romantizmi çıkartıp aşkı sadece biyoloji ve kimya olarak düşün, o zaman cinsellik seni utandırır.

- Gautama Budha gibi bir adamın bile kadınlara cemaatine giriş izni vermemesinin belli bir nedeni vardır. O, içinde hiçbir kadının olmadığı, sadece erkeklerden oluşan bir topluluk istiyordu. Ben onun bu görüşüne karşıyım. Nedenini anlıyorum; bu nedenin üzerinde düşünmek, gerekir. İçerde kadınlar olduktan sonra, onların erkeklerin bilinçaltı zihinlerini nasıl etkileyeceğini biliyordu. Bu bir psikoloji sorunuymdu, din değil. O aslında kadınları uzak tutun demiyordu. Onun dediği, " bilinçaltının üzerinde zafer kazanamayacağını biliyorum" idi.

Aslında o, kadınları lânetlemiyordu. Onun lânetlediği kendi havarileriydi. Kadınların gelmesiyle, bilinçaltının onları ele geçireceği bir durum ortaya çıkacaktı.

- Bilinçaltının içindeki bastırılmış duygulardan kurtulduktan sonra, içgüdün bambaşka bir niteliğe bürünür, artık o, zekâyla bir araya gelir.

-Aklın ve içgüdün arasında bir çatışma olmadığı zaman, ilk kez olarak insan olursun.

- Ben, bilinçaltınla dost olmanı istiyorum. Bırak biyolojin sonuna dek tatmin olsun; bu noktayı görmeye çalış; eğer biyolojin tatmin olmuş durumdaysa, bilincinle bilinçaltın arasında bir çatışma olmaz.

- Papa seksi lânetledikçe, onu bilinçaltına daha çok bastırıyor ve playboy da daha çok satıyor. Bir şeyi bastırıyorsan o şey değerli olur. Daha çok bastırırsan daha değerli olur. Bastırmazsan tüm değerini yitirir. İfade edersen, buharlaşır.

- Ancak bilinçaltından ve onun etkilerinden kurtulduğun zaman içgüdün duru ve dingin olur. O zaman tüm enerjin sana kalır.

- Enerjin şu ana kadar farkında olmadığın üst dünyana vurmaya başladığında, sürekli bir zevk yağmuru oluşur. Cinsel orgazm o kadar anlaktır ki, yaşadığını hissettiğin an bitmiş olur. Yalnızca belleğinde anımsarsın.

- Bilinçaltının merkezinde "içgüdü" vardır, bilincin merkezinde "akıl" vardır, üst bilincin merkezinde ise "sezgi" vardır. İçgüdü seni bir şeyler yapmaya zorlar. Hatta bazıları senin iraden dışında olur. Akıl belirli bir şey yapmak ya da yapmamak için bir yol bulmana yardımcı olur. Sezginin işlevi ise "yol bulmak"tır.

- Eğer bir insan deli değilse, aklını kullanarak bilinçaltını tatmin etmeye çalışır. Ne kadar çabuk tatmin edilirse, o kadar çabuk özgür kalırsın; tatmin özgürleşmek demektir.

- Sezgi, içgüdü gibidir, çünkü onu yönlendiremezsin. Ancak, nasıl içgüdülerinin tatmin olmasına izin verebiliyorsan, sezgine de tam bir özgürlük verip onu tatmin edebilirsin. O zaman içinde var olan güçler seni çok şaşırtacaktır. Sezgi sana en uçuk soruların yanıtlarını verir; sözel olarak değil ama "varlıksal" olarak. Gerçek nedir diye sormalısın, içgüdü duymaz, o sağırdır. Akıl duyar, ama yalnızca felsefe oluşturabilir, kördür, göremez. Sezgi ise görür, onun gözleri vardır; gerçeği görür, ortada düşünüp sorgulanacak bir şey yoktur.

- Sezginin bazı yönleri içgüdünün tamamen karşıtıdır. İçgüdü her zaman seni diğerine doğru götürür, onun tatmini her zaman senin dışında bir şeye bağlıdır. Sezgi seni yalnızca kendine götürür, hiçbir şeye bağlı değildir, diğerine ihtiyaç duymaz. Güzelliği, özgürlüğü ve bağımsızlığı bundan kaynaklanır. Sezgi hiçbir şeye ihtiyaç duymayan, bütünsel bir olgudur.

- Sezgi, bazı yönleriyle akla benzer, çünkü "zekâ"dır. Akıl ve zekâ görüntüde bir birine benzer, ama yalnızca görüntüde. Akıllı bir insan pek zeki olmayabilir ve her zeki insanın akıllı olduğu söylenemez.

- Çoğunlukla entelektüel insanların zeki olmadığını gördüm, çünkü zeki olmak zorunda değiller, akılları, bilgileri onlara yetiyor. Ancak, bilgisi akıllı ve eğitimi olmayan birinin zekâsı kendi içinde araması gerekiyor. Dışarıya bakamaz, zekâyâ gereksinim duyduğu için de zekâsı gelişmeye başlar.

- Sezgi, kuantum sıçramalarıyla işler, herhangi metodolojik bir prosedürü yoktur, sadece görür, görecek gözleri vardır. Sezgiye sahip bir kişi, içinde sevgi olup olmadığını görür, kuşku olup olmadığını görür; bunları sanki bir nesneymiş gibi görür. Sevgi bir nesne değildir, güven bir nesne değildir, ama bunların hepsi birer gerçeklerdir. Bunlar sadece sezgi için gerçeklerdir; onlar vardır.

- İnsan olarak potansiyelinin tamamına ulaştığın zaman, artık yuvana kavuşmuş olursun.

- Bilmek demek sessiz olmak demektir, tamamen sessiz. Bilgi bir teoridir, bilmek ise bir deneyim. Bilmek demek, gözlerini açıp gördüğün anlamına gelir, bilgi ise, birinin gözünü açıp gördüğünü ve ondan söz ettiğini ortaya koyar. Bilmek temelde senin deneyimindir, bilgi bir toplamdır, bilgi bir lânettir, bir felâkettir. Bilgi yüzünden insan bütünden ayrılır. Bilginin böldüğünü, mesafe yarattığını anlamak, meditasyonun sırrını anlamaktır. Meditasyon bilgi tarafından bozulmamış saf alandır. Evet, İncil'deki hikâyeye doğrudur. İnsanoğlu bilgi ağacının meyvesini yiyerek, bilgiden aşağı düşmüştür. Dünyada bunu aşan bir yazıt yoktur, buradaki tümce her şeyi özetliyor.

- Tamamen mantıklı bir insan, akıllı her zaman başında olan, hayatında hiçbir mantıksızlığa izin vermeyen bir insan delinin tekidir.

- İnsanoğlu neden bilgiden aşağıya düştü? Çünkü bilgi mesafe yaratır, bilgi ben ve seni yaratır. Çünkü bilgi nesne yaratır. Bilen ve bilinen, gören ve görünen, gözlemci ve gözleneni yaratır. Bilgi ayrılık yaratır ve sonra bunun üzerinden köprü kurmak imkânsız olur.

- Gerçek neyse odur, gerçeklik ise, sizin ondan ne anladığınızdır; size göre gerçektir. Gerçek bir "tekliktir", gerçeklik ise, birçok şeyin bir araya gelmesidir.

- Bilginin reddedilmesi gerekiyor ama ben öyle dediğim için değil, Krishnamurti öyle dediği için değil, Gautama Budha öyle dediği için değil. Eğer ben söylediğim için reddedersen, o zaman, kendi bilgilerini reddetmiş olursun ve benim söylediklerim o bilgilerin yerine geçmiş olur; sadece yerine başka bir şey geçmiş olur. Eski putlarını attıktan sonra yerine yeni putları koymuş olursun.

- Sadece, bilginin mesafe yarattığını görmek yeterlidir. Ondan sonra boşluk vardır -Şunyata- ondan sonra hiçbir şey yok, çünkü tatmin yok, sadece huzurlu, çarpıtılmamış "gerçek" var.

- Burada not almaya başlama, beni dinlemek bir kavrayış olmalı. Beni yoğunlukla dinlemelisin, en yoğun bir farkındalıkla. Bu farkındalık içinde, bir nokta göreceksin ve bunu görmek bile değişimin kendisidir. Ondan sonra bir şey yapmana gerek yok; görmek tek başına dönüşümü getiriyor. Eğer kafanda, nasıl diye bir soru varsa, o zaman kaçırmışsın demektir. Beni dinlerken benimle gel, bu anı benimle birlikte yaşa ve o kavrayış birden ortaya çıkar.

Eğer dikkatle dinliyorsan (aklın başka bir yerde değilse), zekânla, canlılığıyla ve her şeye açık olarak dinliyorsan. Benimle birlikteyken, tüm Kabala, Yoga, Tantra, şu bu bilgileri kenara koy, benimle birlikteyken benimle ol. Bana hak vermen gerektiğini söylemiyorum. Bir gül gördüğün zaman, ona katılıyor ya da karşı çıkıyor musun? Ben seni herhangi bir konuda ikna etmeye çalışmıyorum. Ben senin belirli bir teoriye, felsefeye, dogmaya ya da kiliseye geçmeni sağlamaya çalışmıyorum.

- Biz sadece olguları topladık, gerçeğe dokunmayı başarabilmiş değiliz. Bu sadece Budha'nın, Krishna'nın, Krishnamurti'nin ve Ramana'nın yaşadığı bir deneyim değil; Edison, Newton, Albert Einstein da aynı deneyimi yaşadı. Şairlerin, ressamların, dansçıların deneyimi de budur.

- Sadece vasat zihinler bilgiye çok bağlanır; zeki zihinler bilginin üstünde kalır ve onu kullanır. Tabii ki kullanacak çünkü çok kullanışlı bir şeydir.

- Düşünerek gerçeğe varamazsın, ancak gerçeğe ulaştığın zaman, düşünce ona hizmet edebilir. Benim söylediklerim de birer düşüncedir. Ancak, bu düşüncenin arkasında bir boşluk bulunur, düşünce ona dokunamaz. Kavrayış bir sıfır düşünce halidir. Bir şeyi tam kavradığında orda bir düşünce bulunmaz. Davulun içi boştur, o nedenle çalınabilir. Ancak, benim "boşluk" sözcüğüyle ne demek istediğimi kavramalısın; sükûnet, bir şey arzulamamak tüm varlığıyla burada olmak. Tüm varoluş durumu bu saflıktan ortaya çıkar.

- Zihnin üç farklı durumu vardır: Bunların ilki, "içerik ve bilinç"tir. Zihinde her zaman bir içerik bulunur; hareket eden bir düşünce, yükselen bir arzu, öfke, aç gözlülük, hırs vb. Zihin asla dinlencede değildir, bu yoğunluk gece gündüz devam eder. Uyanıkken bu içeriğe düşünce dersin, uyurken var olan içerik ise rüyadır. Sadece rüya biraz daha ilkeldir, görüntülerle düşünür. Küçük çocukların resimlerle düşünmesi gibi. Burada psikanalitik görüş önemlidir çünkü onlar senin rüyalarına bakar; çünkü orada daha fazla doğru vardır. O noktada daha ilkel olduğun için, kimseyi kandırmaya çalışmıyorsun; daha özgünsün. Gündüzleri etrafında oluşmuş bir kişilik seni saklar.

- İkinci zihin durumu ise içeriksiz bilinç durumudur; meditasyon işte budur, bilinç tamamen yerindedir ve bir boşluk vardır.

- Üçüncü zihin durumu: İçerik kaybolduğu zaman, nesne kaybolur ve konu uzun süre var olamaz. Bilinç her zaman bir şeyin bilincidir. Nesne kaybolduğu zaman, konu da kaybolmaya başlar, içerik gider ve sonra bilinç de kaybolur. Üçüncü durumun adı "Samadhi"dir. Bu bir bilinçsizlik durumu değildir, o bir bilinç üstü durumdur, "aşkın bilinç"; bilinç artık sadece kendisinin bilincindedir.

- Ben uyurken rüya görmem, sen ise görüyorsun çünkü gündüzden yapılmamış o kadar çok iş var ki, zihnin gece de çalışıyor.

- Zihnin de tek değil, birçok zihnin var; içinde bir zihin kalabalığı var, bir birlik bir uyum yok, sen bir orkestra değilsin, sadece gürültü yaratıyorsun, müzik değil.

- Akıl, eğer bütünün hizmetçisi olarak işlev görürse, iyidir.
- Varlığının merkezinde "sezgi" bulunmaktadır, çeperinde ise "ego" var. Merkezin "Tao" ile uyumludur. Merkez ne senindir ne de benim, merkez evrenseldir.
- Sezgi sadece bir "ayna"dır, hiçbir şey yaratamaz, sadece olanı yansıtır. Birinin kendi gerçekliğini yaratmasına "hayal gücü" denir; bu rüya görme öğretisidir. Eğer hayal gücü, kendi hayallerine inanmaya başlarsa, bir çeşit delilik yaratır, halüsinasyonlara neden olur. Bana sorarsan, senin o azizlerin, tanrıyı görmüş ve onunla konuşmuş olan tüm o büyük dini liderlerin, o kategoriye giriyor, onların tanrıları sadece kendi hayal güçleridir. Dinler oruç ve inzivayı destekler; bu, halüsinasyon deneyimi yaşamamanın bilimsel yöntemidir. Tanrı deneyimi yaşamış, tanrıyla konuşmuş tüm azizlerin geçmişleri daha kapsamlı bir psikolojik tahlile yatırılmalıdır. Onların delilerden farkı yoktur; tanrının tek oğlu olma iddiası, tanrının tek ve gerçek peygamberi olma iddiası, tanrının yeniden hayat bulduğu tek bedenin kendileri olduğu iddiası. Mesajları kendi zihinlerinden çıkmıştır. Hiçbir kitap tanrı tarafından yaratılmamıştır. Üçüncü sınıf edebiyat olmalarına rağmen insanlar onlara tapınmıştır. Keşifler bastırılmış cinsel enerji yanardağı üzerinde oturmaktadırlar. Bu bastırılmış cinsel enerji de halüsinasyon yaratmaya yardımcı olur. Manastır içindeki en deli insan da baş keşiş olur.
- İçindeki gerçeği keşfedeceksin, yaratmayacaksın. Çünkü senin yarattığın her şey, hayal gücün dışında bir şey olamaz. Senin tam bir sessizlik içinde oraya girip, sadece izlemen gerekir. Ancak, her hangi bir "tanrı" görmeyeceksin, melek görmeyeceksin, bunların görülmesi için yaratılmaları gerekir.
- Sezginin, hayal gücünün, aklın aşılması gerekir. Zihnin ötesindeki noktaya ulaşman gerekir; orada derin bir dinginlik ve huzur bulunur. Bu senin gerçek doğandır, Budha doğandır, işte asıl sen busun.
- Yaratılmış gerçeklik sahtedir, bir rüyadır. Belki güzel bir rüyadır, ama sonuçta rüya.
- Varoluş sana sevgiyi, barışı, gerçeği ve huzuru o kadar yoğun olarak veriyor ki, daha fazlasını istemiyorsun.
- Siyaset dünyası, temelde içgüdüsel seviyededir, güçlü olan haklı görülür. Politikaya ilgi duyan insanlar en vasat olanlardır. Siyasetin sadece tek bir özelliğe ihtiyacı vardır, bu da çok derin bir aşağılık duygusudur. Politika güç arzusudur. Ne zaman biri bir güç manevrası yapıyorsa, orada politika vardır. Bunun devletle, hükümetle ve bunun gibi şeylerle bir ilgisi yoktur.
- İlgi bir gıdadır.
- Kadınların daha çok sorunları var, kendi sorunları ve erkeklerin onlar için yarattığı sorunlar.
- Şimdiye kadar bir tek "Rahip" oldu. Tüm papalar, kardinaller, piskoposlar nedir? Onlar rahip değil çünkü İsa fikirlerini ortaya koyduğu zaman, karşısına bir çarmıh koydular. Ancak bu papalar dünyayı dolaşırken, ayaklarının altına kırmızı halılar seriliyor.

- Tarih nedir? Sadece eski zamanlardan kalma haberler!
- Hindistan'da Guatama Budha, Mahavira, Ajit Keşkambal, Çin'de Lao Tzu, Çuang Tzu, Kung Fu Tzu, Yunanistan'da Pithagoras, Sokrat, Plato, Herakles, Aristo zekânın zirvesine ulaşmıştı. Bunlar aynı çağda yaşamışlardı, birden dünyanın her yerinde bir zekâ dalgası ortaya çıkmıştı. Onların keskin zekâsı ve kalitesini günümüzde bile bulamıyoruz. Çünkü tüm entelektüeller bilime yönelmiş, felsefe boş bırakılmıştır. O zamanlar tüm bu insanlar felsefe dünyasına aitti.
- Judo sanatında her kim judoda daha üstün olduğunu gösterirse o kazanır; kazanan kişi değil, sanattır, tıpkı felsefede gerçeğin kazandığı gibi.
- Sezgi insanının içgüdüsel bir insana bir şey açıklaması zor olur. Çünkü aralarında çok büyük bir mesafe vardır. Aralarında köprü olacak zekâ, çok büyük bir yardım sağlar.
- Düz yazı şeklinde düşünen zihni bırak, şiirle düşünen bir başka zihin türünü uyandır.
- Tüm inanç sistemleri iletişimi yok eder, hayatın kendisi ise iletişimden başka bir şey değildir. İki inanç arasında diyalog olasılığı yoktur. İnançlar dostluğu yok eder, iletişimi yok eder. İnançsız olacak kadar akli başında olmalısın. İnanç sana "miş" gibi türünde bilgi sunar. Bu zihnin bir çeşit hipnotize olmuş halidir.
- Sezgi sadece mantık tükendikten sonra işlemeye başlar. Sezgin işlemeye başladığı zaman, gidip herhangi bir dış guruya, herhangi bir şey sorma ihtiyacı duymazsın. Sezgi, kendinle uyum içinde olmaktır ve bu uyum içinde çözümler kendiliğinden çıkar.
- Benim anlayışıma göre, beynin sağ ve sol lobları arasındaki bu iç kavgayı çözmediğin sürece, hiçbir zaman huzurlu bir sevgi yaşayamazsın. Sürekli sağ lobunu baskı altında tutmaya çalışıyorsun. Hikâye, mesel ve fıkra sağ lobun yöntemidir; mantık argüman, ispat, kıyaslama ise sol lobun yöntemleridir.
- Akıl ödünç alınır, zekâ ise kişiye aittir. Zekâ başkalarını taklit ettikçe körelir.
- Hayat kalptedir, hayat sadece kalp üzerinden gelişir. Sevgi, hayat ve tanrısallık, sadece kalbin toprağında yeşerir. Tüm güzellikler, tüm gerçek değerler, anlamı önemi olan her şey, kalpten ortaya çıkar, kalp senin merkezindir, kafa ise senin çevren. Kafada yaşamak aptallıktır. Kalpte yaşamak ve gerektiği zaman kafayı kullanmak zekâdır. Başkası tarafından öğretilmemiş ve içinde yeşeren şey ise sezgidir. Hiç bir yere gitmek zorunda değilsin, sadece kendi içinde yolculuk yap.
- Gevşemek, meditasyonun temelidir. Bilimsel keşifler her zaman için zihinden değil, meditasyondan çıkar, sonuçta, zihinden çıkan şeyler bilim değil, teknoloji olur. Teknoloji, zihinden çıkar, çünkü zihnin kendisi bir makinedir. Ama zihinden bir yaratıcılık çıkmaz.
- Dinsel teknoloji de zihinden çıkıyor. Yoga, mantra, yantra. Yoga, derinleşmeyi sağlayacak beden duruşlarını içerir, bunlar zihinde üretilir, bu dinsel teknolojidir. O yüzden yoga belirli

bir dinin parçası değildir. Dinlerin sayısı kadar yoga çeşidi olabilir. Yoga sadece bir teknolojidir.

- Mantra, aslında mantık sözcüğüyle aynı kökten gelir; ikisi de Sanskritçe "Man" kelimesinden gelir.

- Dinsel teknoloji zihinde üretilir. Tüm dinsel ayinler, tapınaklar, camiler, kiliseler, dualar, yazıtlar, hepsi zihnin ürünüdür.

- Bir usta aracılığıyla gerçeğe ulaşamazsın. Bir usta aracılığıyla ancak "iç-guru"na varabilirsin, ancak ondan sonra bu iç guru seni gerçeğe götürebilir.

- Bilgelik kalpten gelir, akılla ilgisi yoktur. Bilgelik, varlığının en derin noktasından çıkar.

- Sezgiyle yaşayan bir insan, her zaman başarılı olur mu? Hayır, ama her zaman mutludur. Sezgisiz yaşayan bir insan, başarılı olsun olmasın, her zaman mutsuzdur.

- İsa mutluydu, mutluluğu nasıl çarmıha gerersin? O neşeliydi, neşeyi nasıl çarmıha gerersin? Bedeni öldürebilirsin ama ruhu öldüremezsin. İsa, "*Bir insan ruhunu kaybettikten sonra tüm dünyayı fethetse ne olur?*" der.

- Ben sana bir hedef vermeyeceğim. Sana ancak bir yön verebilirim. Ben sana bir harita vermeyeceğim, sana ancak keşfetme heyecanı verebilirim.